

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פז.

עין משפט
נר מצוה

לח א"מ מ"ג מהלכות
ממרים הלכה ה'
לש ב מ"ח שם הלכה ז'
ב ג מ"ח שם הלכה ה ופז'
ה הלכה ה הלכה ב וע"י
שם הלכה:
מא ד מ"ח פ"ד מהל'
קידוש המושג הלכה
יג יד:
מב ה מ"ח פ"ה מהל'
ממשל משכב ומשכב
הלכה ט ט"ו י"ד פ"י קמפ:

במופלא שבב"ד. מומחה למעוטי תלמיד ואין זה כשאר מופלא דבכל דוכתין דפרישית שלישי פרק קמא (דף ע"ו):
שבת המקדש גבוה. לאו מכל א"י דאיכא עין עיטס דמילי מיניה דלאמר בלחיהו מקומן (וגמ' דף נ"ד): סבור למצנייה בעין עיטס דמילי אי נמי כותלי בהמ"ק גבוה מעין עיטס שגובהן ק"י אמה: **פלגמז** שחפוקים גורם. לאספוקי מלאן גביה פלאג והמרה עליהם דלאמרינן לעיל בפרק קמא (שם ע"ד): **דא"י** להאי גיטא קא שרי חמינ בפסח. מימה הא מ"ד עד הפורים מודה דלס עבריה אחר הפורים מעוברת דוקא בניסן הוא דלאמר בפרק קמא (דף י"ג): וס' זה ניסן ואין אחר ניסן אבל מאן דלאמר עד הפורים מדרגנן בעלמא הוא דאסור דמפרש בפרק קמא דר"ה (דף י"ג): וס' מ"ט דמ"ד עד הפורים כיון דלאמר מר שולאין בהלכות הפסח קודם הפסח ל' יום אמי לנולול בחמץ וכיון דלס עבריה כ"ע מודו דמעוברת לא קא שרי חמץ בפסח: **ורשב"ל** אומר עשירי באחד עשר. ופ"י ולרשב"ל

גב' כמפולא שבב"ד. במומחה לב"ד למעוטי תלמיד: ממך זה יועץ. שחלק בעיבור השנה הקרוי סוד ועל כדמפרש לקמן: וכן הוא אומר. דגבי יועץ כחוב ממך: זו הלכה למשה מסיני. שאף עליה הוא נהרג: **למשפט זה הדין.** אם נחלק בדבר הלמד דבין ג"ש גם הוא נהרג דלילוי דין ממש כתיב **לדיא בין דין לדין: בין דס נדה** **לס לידה כו.** שחלקו בנדס נדה או בנדס לידה או בנדס זיכה: **ובין נגע לנגע.** שחלקו בנגעי אדם או בנגעי בנדים: **דברי ריבוב.** ה"ל למחנה דבר ריב וכתיב דברי ריבוב לכרות חמקין וערכין והקדשות שהן צלון וחלים ע"י דיבור הפה: זו **השקלא פוטא.** שהיא על ידי ריב שכינה וכן בעלה: **ועריפה העגלה.** שהלל נהרג ע"י מריבה: **וערסה מורע.** שאף נגעים ע"י ריב של לאון הרע הם צאים: **זו לקט שכחה ופאה.** שהן לנעים שחבו בהן מדמכזיב וקמת מכלל דביושבין עסקין והיינו ב"ד שיושבין במקום הקבוע להם עד עת האוכל ככל שאין כל הזכרין לדין ולהוראה ככל עיר ועיר ואחר רחמנא לב"ד של אותה העיר שהמלוכה ביניהם לילך ולשאל: **מלמד שנים המקדש גבוה מא"י.** וקמת ועלית אל המקום ש"מ אין לך עיר כזו: **שאלו ירושלים גבוה ממנה: וא"י גבוה מכל הארצות.** מנה דברייתא קא מסיק למלמיה ולא אהי קרא לילך ולקמן מפרש מלן: **מהאי הטלה וכו' מכל הארצות אשר דרתיים שם וישבו על אדמתם.** ש"מ דלמדתם גבוה מכל הארצות דכתיב בעלה: **מה לבלן דבר שבייבי כו.** כדלפינן בהריות [מ]: **סריגמא ל.** להאי מתניתא דלעיל דקמי דמיקטיל אכל הני דחשיב בה הלכה וגזירה שיה ערבים והקדשות וכולהו הך דתנא בה דמיתוס כר"מ דלאמר און חייב אלא על דבר שזונו כרת וכו': **כדתנן הס העידו.** כלומר אי פלוגתא דהך מנא פליגי וקן ממרא ורבנן: **הס העידו.** ר' יהושע ור' פייס כנס' עדינות: **שמעבין אה הטנה כל אדר.** אע"פ שלא נמלכו לעבר קודם הפורים וקראו את המגילה בלדך הראשון ואחר כך ראו

תורה אור השלם

1. כי יפלא מן דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דבר ריבה בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ל' אלהיך בה: דברים י"ח
2. מן קצת חשב על י' דעה יצא בלתי:
3. לכן דנה ימים באים נאם י' ולא יאמר את בני ישראל מארץ מצרים: כי אם י' אשר העלה ואשר הביא את י' בית ישראל מארץ מצרים ומכל הארצות אשר יבחרים שם וישבו על אדמתם:
4. ואם כל עדת ישראל ישנו ועלם דבר מעיני הקהל וישו אתם מכל מצות י' אשר לא תעשיתם ואשמעו:
5. על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יצו לך ימין ושמאל:
6. ונעשית על פי הדבר אשר יצו לך מן המקום הזהא אשר יבחר ל' ומצות לעשות ככל אשר יורוך: דברים י"ז

אי אמר וקן ממרא כרבי יוחנן אמאי מיחייב הרי ממחר הוא ואין לאן דבר שזונו כרת וי"ל דמשכמת לה אי נגעה בכר של תרומה וקידש בו את האשה דאי טמא הוא אין בו שיה פרוטה דלא חיי אלא להפקה ואינה מקודשת ואי טהור הוא יש בו שיה פרוטה דמיו לאכילה ומקודשת: דין

ממך דבר למשפט וכתיב בתם יונעלם דבר מעיני הקהל מה להלן דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגנתו חמאת ור' יהודה על פי התורה אשר יורוך עד דאיכא תורה ויורוך ור"ש אשר יגידו לך מן המקום שהוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא לרבא תרגמא ל' להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פאוק תרגמא ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה יועץ שידוע לעבר שנים ולקבוע חדשים כדתנן יהו העידו שמעברים את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים דאי להאי גיטא קא שרי חמינ בפסח ואי להאי גיטא קא שרי חמץ בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיחמר עשירי ר' יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי בעי שימור ר"ל אמר עשירי כאחד עשר מה אחד עשר לא בעי שימור אף עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין ואו

דבר מעיני הקהל מה להלן דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגנתו חמאת אף כאן דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגנתו חמאת ור' יהודה על פי התורה אשר יורוך עד דאיכא תורה ויורוך ור"ש אשר יגידו לך מן המקום שהוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא לרבא תרגמא ל' להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פאוק תרגמא ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה יועץ שידוע לעבר שנים ולקבוע חדשים כדתנן יהו העידו שמעברים את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים דאי להאי גיטא קא שרי חמינ בפסח ואי להאי גיטא קא שרי חמץ בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיחמר עשירי ר' יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי בעי שימור ר"ל אמר עשירי כאחד עשר מה אחד עשר לא בעי שימור אף עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין ואו

המגילה בלדך הראשון ואחר כך ראו ששנה לריבה להתעבר עבריה: **שסו אומרים כו.** לפיכך הוצרכו להעיד כן שהיו שאר חמשים אומרים עד הפורים מעבדין ושבו און מעבדין. וטעמא מפרש בנמ"ר [מ]: דמן הפורים החמילו לדרוש בהלכות הפסח דמניא שולאים בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום וכי מרחק להו לא ליימי לשלוטי ב"ד שכבר שמעו מן הדרשנים לעשות הפסח בסוף ל' ואחי לנולול בחמץ: **דאי להאי גיטא.** אם אמרו ב"ד שגלשת הגויים שמעברים אחר הפורים מעוברת כר' יהושע ור' פייס והוא אמר אינה מעוברת קא שרי חמץ בפסח: **ואי איפכא.** נמי שרי חמץ בפסח דזונו כרת: **הלכות אחד עשר.** יום אחרון של י"א שבין נדה לנדה. קיימא לן (נדה ע"ג): י"א יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני משעברו ו' ימי הנדה אינה חוזרת להיות עד שיעברו י"א יום דכל דמיא שרואה בהם דס זיבה הם ואם ראתה בהם יום או יומים רלופים שומרת יום ג' ואם פסקה ולא ראתה בו טובלת בו כיום וטהורה ואם ראתה ג' ימים רלופים הויא זיבה לקרבן ולטבילת מים מיים. ופליגו רבי יוחנן ורשב"ל בהלכות יום האחרון: רבי יוחנן אמר הלכה אחת נאמרה זו ר"ל אמר שמי הלכות נאמרו זו ליתקן משלפניו והך פלוגתא בשיליה מסכת נדה ואחמר בתרתי לשיני וחד מנייהו נקט הכא: **עשירי רבי יוחנן אמר הרי הוא כשעשירי.** מה הרוואה בתשיעי לריבה להיות שומרת עשירי שהרי ראוה בצירוף ג' לזיבה אמת תראה נעשירי הרי שנים מתחור ותראה באחד עשר הרי ג' אף הרוואה נעשירי לריבה להיות שומרת אחד עשר ואע"פ שעשירי אינו ראוי לצירוף ג' שאין שנים עשר מתערף עמהם לזיבה דהייבא דלא ראתה ג' רלופין להיות זבה בהך י"א יום הוי יום שנים עשר מחלת נדה והיינו דקאמר רבי יוחנן התם הלכתא י"א הלכה אחת נאמרה זו ליתקן משלפניו ומאי איהו דלא בעי שימור להיות שומרת שנים עשר נגדו דהא לאו מימי זיבה הוא אבל שיה לשלפניו להיות שומרת עשירי כסם שהעשירי שימור לראיית תשיעי: **ור"ל אמר עשירי כאחד עשר מה אחד עשר לא בעי שימור.** שנים עשר שהרי און השנים עשר מימי הזיבה אף עשירי לא בעי שימור להיות שומרת י"א דלא נאמרה שומרת יום נגד יום אלא בראיה לצירוף ג' הלכך לר"ל שמי הלכות נאמרו כיום אחד עשר ליתקן משלפניו ר"ל שפניו אחת שאינו לר"ך שימור ואחת שאין נעשה שימור לראיית עשירי. ואי איפלוג וקן ממרא ורבנן בהלכות אחד עשר דאיפליגו ר"ל ורבי יוחנן הוי דבר שזונו כרת על שומרת יום כנגד יום חייב כרת דכתיב (ויקרא טו) כי ימי זכ טומאתה וגו' ודרשנן (נדה ע"ג) ימי וכל ימי: דבר

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז

דברים י"ז